

Hayat Dediğın Ne ki

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Mayıs 2014

Asrın uzantısı içinde bulunduğumuz zaman. Hayatın bitmek bilmeyen döngüsü kısaca...

Hataların, sevdaların ve buz tutmuş yüreklerin çığlığı.

Her birimizin sessiz çığlığı. Sessiz ve derinden.

Kimi feryat eder, yer gök viran olur.

Kimi için için haykırır. Bir tek İlahi Güç vakıftır bu derinlerde kopan fırtınaya.

Neler saklıdır o sessizlikte çınlayan feryada.

Kimi acısını savurur için için yakan; kimi aşkını kimi maruz kaldığı haksızlıkları.

Mutluluk ise ayan beyan yaşanır. Kâh kahkahalarla ifşa eder kendini kâh gözlerde yeşerir mutluluk. Tıpkı aşk gibi. Aşk mı? Yarısı hicran yarısı neşe...

Bilinmezlikle dolu bir mecradır aşk. Ne zaman ne olacağı belli değildir.

Kâh yaşlar boşanır kâh pervane misali dönenir âşık.

Yarısı yalandır aşkın yarısı hayal.

Devran döner de döner. Bir yandan ufka yelken açarız aşkın rüzgârı ile. Kimi kaybolur enginlerde kimi sevdasında boğulur.

Hüzün kalbin yağmurudur ve Hakkın rahmetiyle mütemadiyen ıslanırız.

Kimi saklar kimi yaşar hüznünü büyük bir açık yüreklilikle. İflah olmayız her şeye rağmen. Yanarız ve yaşarız doya doya.

"Hüzünle titreyen kalbe ince bir ah dokunur...

Kalbi kırık olanın kalbine Allah dokunur...

Senin ALLAH diyebilmen ALLAH'ın sen, sevdiğinin işaretidir.

Yüzde ısrar etme, doksan da olur. İnsan dediğinde noksan da olur. Sakın büyüklenme, elde neler var. Bir

ben varım deme, yoksan da olur...”

Eğer ki yüzyıllar öncesinden bu güne dokunuyorsa yüce Mevlana bu deyişle kim inkâr edebilir insan olmanın hazzını ve zafiyetini.

Sükût eyler insanoğlu; nedir kahrı diye sorgular ahvali.

Dertlenir, hayıflanır; bu sefer de zehrini akıtıyor diye yerden yere vurulur durmaksızın.

Anlamak zordur, çözmek asla mümkün değildir insan denen mefhumu. Kim bilir neler saklıdır görünenin ardında? Kim bilir neler saklıdır yüreklerde dile gelmeyen?

Bu gizemi şöyle dile getirir sevgili düşünür Mevlana:

“Ben kilitten seslenen bir kapı anahtarı gibiyim sanki.
Sanır mısın ki benim sözüm sadece bir sözdür.”

Ya kişinin değeri?

“Aradığı şeydir kişinin aradığı.”

Kimi kapılır rüzgâra ve savrulur durmaksızın. Kimi esintisine karşı koyamaz esen o ılık meltemin.
Gönülleri yumuşatır, sever en derinden ve arar durur kendini.

Dünyadaki sayısız meşguliyet, müspet menfî tüm duygular eşlik eder adımlanırken bu uzun yol.

Bitmek bilmez istekler, arzular ve ne varsa insana dair.

Her bir insanda derin bir ilim saklıdır. Kimi gizler, kimi farkında bile değildir. Kimi ise derviş ruhuyla adımlar da adımlar.

Özdür mühim olan ve niyettir gönülde saklanmış. Vicedandır nefsin anahtarı, gönüldür için için seven.

Yürektir dokunan usul usul.

Sevgidir harcı insanın. Sevgiyle yoğrulmuştur benliği ve ruhu her ne kadar inkâr etse de...

Ve sevginin, inancın ışığıyla aydınlanır hayat.

Hayat dediđin ne ki...

Biz ne dersek diyelim yüzyıllar öncesinden günümüze ulaşmış hayat denen olgu Sevgili Mevlana'nın gönlünden damlayan şu sözcüklerle:

"Hayat bir nefestir, aldığın kadar.
Hayat bir kafestir, kaldığın kadar.
Hayat bir hevestir, daldığın kadar."